

17 Μαΐου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155(4) ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΑΡ. 10 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ ΝΟΜΟΥ 97/70,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Χ' ΠΕΤΡΗ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ HABEAS CORPUS AD SUBJICIENDUM,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 22.4.1996 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΥΠΟ ΚΡΑΤΗΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.

(Αίτηση Αρ. 74/96)

Προνομιακά εντάλματα — Habeas corpus — Αίτηση για έκδοση από το Ανώτατο Δικαστήριο εντάλματος habeas corpus που να ακυρώνει ένταλμα προφυλάκισης κατόπιν απόφασης έκδοσης, στηριζόμενη στον ισχυρισμό ότι ήταν Κύπριος υπήκοος — Απορρίφθηκε, γεννήθηκε εκτός Κύπρου στις 18.7.1967 δηλαδή μετά την έναρξη της ισχύος της Συνθήκης Εγκαθιδρύσεως και δεν ενέπιπτε στις πρόνοιες του Αρθρου 2 του Παραρτήματος Δ, ούτε σ' εκείνες του Άρθρου 5(1) του περί Ιθαγενείας Νόμου του 1967 (Ν. 43/67) ώστε να εδικαιούτο την Κυπριακή ιθαγένεια.

5

Ο αιτητής είχε γεννηθεί στο Λονδίνο στις 18.7.1967 και υιοθετήθηκε από Κυπρίους. Υπέβαλε αίτηση να πολιτογραφηθεί Κύπριος πολίτης η οποία απορρίφθηκε. Στη συνέχεια καταχώρισε προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης.

10

Η Βρετανική Υπάτη Αρμοστεία στην Κύπρο εκ μέρους του Βρετανού Υπουργού Εξωτερικών ζήτησε την έκδοσή του στο Ηνωμένο Βασίλειο κατ' ακολουθίαν έξι ενταλμάτων σύλληψής του αναφορικά με τέσσερα εγκλήματα που διαπράχθηκαν στην Αγγλία. Το Επαρχιακό Δι-

15

καστήριο Λάρνακας διέταξε την έκδοσή του και εξέδωσε ένταλμα προφυλάκισης.

5 Ο αιτητής ζήτησε από το Ανώτατο Δικαστήριο την έκδοση διατάγματος *habeas corpus*, επιδιώκοντας την αποφυλάκισή του. Βασικός ισχυρισμός του ήταν ότι κατείχε την Κυπριακή υπηκοότητα και δεν ήταν δυνατό να εκδοθεί. Επίσης, ότι το Δικαστήριο, λανθασμένα αποδέκτηκε ως τεκμήρια, έγγραφα που προέκυψαν από ηλεκτρονικό υπολογιστή, διότι αποτελούσαν, κατά τον αιτητή, εξ ακοής μαρτυρία.

10

Αποφασίστηκε ότι:

15 (1) Ο αιτητής, δεν απέκτησε την Κυπριακή ιθαγένεια διότι δεν ενέπιπτε στις πρόνοιες του Άρθρου 2 του Παραρτήματος Δ της Συνθήκης Εγκαθιδρύσεως, όπως ισχυρίστηκε, διότι δεν ήταν γεννημένος κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης δηλαδή στις 16.8.1960.

20

(2) Ο αιτητής δεν ήταν Κύπριος υπήκοος διότι δεν ενέπιπτε στις πρόνοιες του περί Ιθαγενείας Νόμου του 1967 (Ν. 43/67) δεδομένου ότι με το Άρθρο 5(1) παρέχονται δικαιώματα σε πρόσωπα Κυπριακής καταγωγής, που σημαίνει πρόσωπα που γεννήθηκαν στην Κύπρο, ενώ ο αιτητής γεννήθηκε στην Αγγλία.

25

(3) Οι ισχυρισμοί του αιτητή ως προς αποδοχή από το Δικαστήριο εξ ακοής μαρτυρίας υπό τη μορφή εντύπων ηλεκτρονικών υπολογιστών, δεν αποδείχτηκαν.

30

Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

35

Δημοκρατία v. Γεωργίου (1991) 1 Α.Α.Δ. 887.

Αίτηση.

40

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την έκδοση εντάλματος *Habeas Corpus ad Subjiciendum* για αποφυλάκισή του από κράτηση μετά από απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας (Νικολάτος, Α.Ε.Δ.) στην υπόθεση Αρ.4/95 ημερομηνίας 22.4.96.

Ε. Χεμώνας, για τον Αιτητή.

Ε. Λοιζίδου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την υπό εξέταση αίτησή του ζητά την έκδοση διατάγματος Habeas Corpus επιδιώκοντας την αποφυλάκισή του από την σε 5
προφυλάκιση κράτησή του μετά από απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, ημερ. 22.4.96 που διέταξε την έκδοσή του στο Ηνωμένο Βασίλειο βάσει του Περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου 97/70 και του Περί Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Εκδόσεως Φυγοδίκων (Κυρωτικός Νόμος) 95/70. 10

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα: Ο αιτητής γεννήθηκε στο Λονδίνο την 18.7.1967 και από πολύ μικρή ηλικία υιοθετήθηκε από τον Πέτρο και την Χρυστάλη Χ'Πετρού. Ο Πέτρος Χ'Πετρού γεννήθηκε στην Κύπρο το 1925. Ο αιτητής από τριετίας διέμενε στην Κύπρο. Το 1995 υπέβαλε αίτηση εγγραφής του σαν κύριος πολίτης, η οποία απορρίφθηκε και στη συνέχεια ο αιτητής καταχώρησε προσφυγή εναντίον της πιο πάνω απόφασης. Ο αιτητής σε κάποιο στάδιο και για πολύ μικρό χρονικό διάστημα εντάχθηκε εθελοντικά στην Εθνική Φρουρά. 20

Η έκδοση του αιτητή στο Ηνωμένο Βασίλειο ζητήθηκε από την Βρετανική Υπάτη Αρμοστεία στην Κύπρο εκ μέρους του Βρετανού Υπουργού Εξωτερικών βάσει της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης Φυγοδίκων. 25

Εναντίον του αιτητή εκδόθηκαν έξι εντάλματα συλλήψεως ημερ. 1.3.95 από το Highbury Magistrate's Court αναφορικά με τέσσερα αδικήματα ληστείας και δύο αδικήματα απόπειρας ληστείας σε συνδυασμό με το αδίκημα της μεταφοράς πυροβόλου όπλου με εγκληματική πρόθεση. 30

Την 16.8.95 ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως υπέγραψε εξουσιοδότηση για έναρξη της διαδικασίας έκδοσής του αναφορικά με τα έξι πιο πάνω αδικήματα που διαπράχθηκαν από τον αιτητή στο Λονδίνο μεταξύ 11.3.1993 και 19.3.1993. Η εξουσιοδότηση του Υπουργού είναι καταχωρημένη στο πρωτόδικο δικαστήριο και έχει σημειωθεί σαν τεκμήριο 2. Η διαδικασία συμπληρώθηκε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας και ο πρωτόδικος δικαστής στην απόφασή του παρατήρησε ότι η μαρτυρία όλων των μαρτύρων που παρουσίασε η Δημοκρατία δεν αμφισβητήθηκε ουσιαστικά και παραμένει ακλόνητη. 40

Η αίτηση ενώπιό μου για έκδοση εντάλματος της φύσεως Habeas

Corpus στηρίζεται στα ακόλουθα νομικά σημεία, όπως τα έχει διατυπώσει ο δικηγόρος του αιτητή:

5 "Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακος με απόφασή του ημερομηνίας 22.4.1996 αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται ως παράρτημα αρ.1 παράνομα εξέδωσε διάταγμα έκδοσης του αιτητή στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το δικαστήριο δεν έπρεπε να εκδώσει το διάταγμα γιατί:

10 α. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως παράνομα εξέδωσε και υπέγραψε την εξουσιοδότηση ημερ. 16.8.1995 καθ' ότι δεν έγινε η αναγκαία έρευνα διά να διαπιστωθεί κατά πόσο ο αιτητής ήτο Κύπριος υπήκοος όπως καθορίζεται από τις πρόνοιες του Νόμου 95/70.

15 β. Το Δικαστήριο λανθασμένα άρχισε τη Διαδικασία έκδοσης χωρίς να διαπιστώσει εκ των προτέρων κατά πόσο ο αιτητής ήτο Κύπριος Υπήκοος μέσα εις την έννοια του Νόμου 95/70 που κύρωσε την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως Φυγοδίκων.

20 γ. Το Δικαστήριο λανθασμένα απεφάσισε ότι ο πατέρας του αιτητή Πέτρος Χ' Πετρώς δεν είναι Κύπριος υπήκοος όπως καθορίσθη μέσα εις τα πλαίσια του παραρτήματος Δ της Συνθήκης Εγκαθιδρύσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας.

25 δ. Το Δικαστήριο λανθασμένα απεφάσισε ότι ο αιτητής δεν είναι ή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δικαιούται να γίνει Κύπριος υπήκοος σύμφωνα με τις πρόνοιες του παραρτήματος Δ της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας.

30 ε. Το Δικαστήριο λανθασμένα απεδέχθη ως τεκμήρια έγγραφα τα οποία αποτελούν εξ ακοής μαρτυρία επί τω ότι ήταν έγγραφα τα οποία διεπιστώθη ότι προέκυψαν από ηλεκτρονικούς υπολογιστές χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της νομοθεσίας της Κύπρου και πιο συγκεκριμμένα οι πρόνοιες του περι αποδείξεως Νόμου.

40 Ο βασικός ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι είναι Κύπριος υπήκοος και σύμφωνα με τις πρόνοιες του Ν. 95/70, και του παραρτήματος Δ της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης δεν είναι δυνατό να εκδοθεί. Επίσης προώθησε σε γενικές γραμμές τα επιχειρήματά του για τους υπόλοιπους λόγους της αίτησής του.

Το πρωτόδικο δικαστήριο στην εκτενή και πολύ εμπειριστατωμέ-

νη απόφασή του κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ικανοποιήθηκαν όλες οι προϋποθέσεις του Άρθρου 12 του Ν. 95/70 και προχώρησε να εξετάσει αν ο αιτητής είναι πολίτης της Δημοκρατίας ή πρόσωπο δικαιούμενο να καταστεί πολίτης της Δημοκρατίας με βάση την ισχύουσα νομοθεσία. Το πρωτόδικο δικαστήριο ανέφερε τα ακόλουθα στη σελίδα 16 της απόφασής του: 5

“Εγείρεται επομένως το ζήτημα του κατά πόσον ο αιτητής εμπίπτει στην προαναφερόμενη επιφύλαξη και Δήλωση αναφορικά με το Άρθρον 6 του Νόμου 95/70. Υποβλήθηκε εκ μέρους του Καθ' ου η Αίτηση ότι αυτός είναι πολίτης της Δημοκρατίας, δυνάμει του Παραρτήματος Δ της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης και ότι το κατά πόσον είναι Κύπριος πολίτης ή δικαιούμενος στην Κυπριακή ιθαγένεια πρέπει να κριθεί με βάση το Παράρτημα Δ και όχι τον Περί Πολίτου της Κυπριακής Δημοκρατίας Νόμο (Νόμος 43/67). 10 15

Διεξήλθα με προσοχή το Παράρτημα Δ της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης και δεν μπόρεσα να κατανοήσω πώς αυτό μπορεί να βοηθήσει τον Καθ' ου η Αίτηση. Το Άρθρο 2 του παραρτήματος Δ προνοεί, μεταξύ άλλων, ότι οποιοσδήποτε πολίτης του Ηνωμένου Βασιλείου και των Αποικιών του ο οποίος κατά την ημερομηνία της Συνθήκης (16.8.1960) είχε τη συνήθη διαμονή του στην Κύπρο κατά οποιοδήποτε χρόνο εντός των τελευταίων πέντε χρόνων πριν την ημερομηνία της Συνθήκης και γεννήθηκε στην Κύπρο κατά ή μετά την 5.11.1914 θα καθίσταται πολίτης της Δημοκρατίας, κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της Συνθήκης: (Άρθρα 2(1) και 2(2)(β)). Περιπλέον, πολίτης της Δημοκρατίας θα καθίσταται και οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι απόγονος εξ αρρενογονίας οποιοδήποτε προαναφερόμενου προσώπου (Άρθρο 2(2)(c)).” 20 25 30

Είμαι της γνώμης ότι ο αιτητής δεν εμπίπτει τις πρόνοιες του Άρθρου 2 του Παραρτήματος Δ της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης διότι θα έπρεπε να ήταν γεννημένος κατά την ημερομηνία έναρξεως της Συνθήκης δηλαδή στις 16.8.60 για να δικαιούται ο ίδιος την κυπριακή υπηκοότητα. Η επιχειρηματολογία της δικηγόρου της Δημοκρατίας με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο και απορρίπτω τον ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή ότι δηλαδή οποιοδήποτε πρόσωπο που κατάγεται από κύπριο πατέρα, έστω και αν γεννήθηκε στο εξωτερικό, μπορεί να θεωρηθεί σαν κύπριος υπήκοος. Στην υπόθεση *Αντώνης Σεργίου Γεωργίου*, αίτηση για έκδοση διατάγματος Habeas Corpus and Subjiciendum, (1991) 1 Α.Α.Δ. 814, στη σελίδα 823 ο Δικαστής Αρτεμίδης ανέφερε τα ακόλουθα: 35 40

“Παραμένει επομένως η ανάλυση και επίλυση του αρχικού ερωτήματος.

5 Τα πρόσωπα που έγιναν, ή δικαιούνται να καταστούν πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας καθορίζονται στο παράρτημα Δ της Συνθήκης Εγκαθιδρύσεως που υπεγράφη στις 16.8.60.”

10 Σχετική επίσης είναι και η απόφαση της Ολομέλειας *Δημοκρατία ν. Αντώνη Σεργίου Γεωργίου* (1991) 1 Α.Α.Δ. σελ. 887.

Αναφορικά με τον Περί Ιθαγενείας Νόμο 43/67, όπως τροποποιήθηκε, ο πρωτόδικος δικαστής ανέφερε τα ακόλουθα:

15 “Το σχετικόν Άρθρο του Νόμου 43/67 είναι το Άρθρον 5(1) το οποίον προνοεί τα εξής:

20 “Τηρουμένων των διατάξεών του εδαφίου (4), πολίτης του Ηνωμένου Βασιλείου και Αποικιών ή χώρας τινός της Κοινοπολιτείας, ων πρόσωπον Κυπριακής καταγωγής, ενήλικον και πλήρους ικανότητος, δικαιούται, όταν υποβάλη αίτησιν επί τούτω εις τον Υπουργόν κατά τον καθωρισμένον τρόπον και όταν δώση επίσημον διαβεβαίωσιν πίστεως εις την Δημοκρατίαν εν τω τύπω ο οποίος καθορίζεται εν τω Πρώτω Πίνακι, να εγγραφή ως πολίτης της Δημοκρατίας εάν το πρόσωπον τούτο ικανοποιή τον Υπουργόν ότι-

30 (α) διαμένει συνήθως εν Κύπρω και διέμενεν καθ'όλον το χρονικόν διάστημα δώδεκα μηνών, ή τοιοῦτο βραχύτερον χρονικόν διάστημα οίον ο Υπουργός δυνατόν να αποδεχθή υπό τας ειδικάς συνθήκας οιασδήποτε συγκεκριμένης περιπτώσεως, αμέσως προ της ημερομηνίας της αιτήσεως του, ή διατελεί εν τη δημοσία υπηρεσία της Δημοκρατίας και

35 (β) είναι καλού χαρακτήρος, και

40 (γ) προτίθεται όπως εξακολουθήση να διαμένη εν τη Δημοκρατία ή, αναλόγως της περιπτώσεως, όπως διατελή εν τη δημοσία υπηρεσία της Δημοκρατίας.

Διά τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου-

“πρόσωπον Κυπριακής καταγωγής” σημαίνει πρόσωπον γεννηθέν εν Κύπρω καθ' ον χρόνον οι γονείς του διέμενον συνή-

θως εν Κύπρω, περιλαμβάνει δε παν πρόσωπον καταγόμενο
εξ αρρενογονίας εκ τοιούτου προσώπου.”

Αφού μελέτησα το προαναφερόμενον Άρθρον 5(1) κατέληξα στο
συμπέρασμα ότι ο Καθ' ου η Αίτηση δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν 5
πρόσωπο δικαιούμενο να εγγραφεί σαν πολίτης της Δημοκρα-
τίας για τους εξής λόγους:

α) Δεν αποδείχθηκε ότι Καθ' ου η αίτηση είναι “πρόσωπον Κυ-
πριακής καταγωγής”, εφόσον για να είναι τέτοιον πρόσωπο 10
πρέπει να κατάγεται εξ αρρενογονίας από πρόσωπο που γεν-
νήθηκε στην Κύπρο “Καθ'ον χρόνον οι γονείς του διέμενον
συνήθως εν Κύπρω”. Στην παρούσα υπόθεση, κατατέθηκε ότι
ο πατέρας του Καθ'ου η αίτηση γεννήθηκε στην Κύπρο, όμως
δεν υπάρχει οποιαδήποτε μαρτυρία ότι κατά το χρόνο της 15
γέννησής του, οι γονείς (του πατέρα) διέμεναν συνήθως στην
Κύπρο.

β) Για να δικαιούται να εγγραφεί σαν Κύπριος πολίτης, ο
Καθ'ου η Αίτηση θα πρέπει να ικανοποιήσει τον Υπουργόν 20
Εσωτερικών ότι πληροί τις τρεις προϋποθέσεις που αναφέ-
ρονται υπό στοιχεία α, β και γ στο Άρθρο 5(1), δηλαδή ότι διέ-
μενε στην Κύπρον για 12 μήνες, ότι είναι καλού χαρακτήρος
και ότι προτίθεται να εξακολουθήσει να διαμένει στη Δημο-
κρατία. Αναφορικά με τον “καλό Χαρακτήρα” του Καθ'ου η 25
Αίτηση και την πρόθεσή του να εξακολουθήσει να διαμένει
στη Δημοκρατία καμιά μαρτυρία δόθηκε.

Το ουσιώδες όμως είναι ότι το οποιοδήποτε “δικαίωμα” του
Καθ' ου η Αίτηση, δυνάμει του Άρθρου 5(1), τίθεται υπό την κρί- 30
ση - διακριτικήν ευχέρεια του Υπουργού Εσωτερικών, τον οποί-
ον αυτός (ο καθ' ου η Αίτηση) θα πρέπει να ικανοποιήσει ότι
πληροί τις προαναφερόμενες προϋποθέσεις. Επομένως δεν μπο-
ρεί να θεωρηθεί ότι ο Καθ' ου η Αίτηση δικαιούται, δηλαδή έχει
απόλυτο νομικό δικαίωμα, να εγγραφεί σαν πολίτης της Δημο- 35
κρατίας. Το ότι ο Καθ' ου η Αίτηση δεν είναι πολίτης της Δημο-
κρατίας (δηλαδή δεν έχει Κυπριακήν ιθαγένεια) είναι αδιαμφι-
σβήτητο, αν ο Καθ' ου η αίτηση είχε Κυπριακήν ιθαγένεια δεν θα
υπήρχε λόγος να προσπαθεί να την αποκτήσει. Θεωρώ σκόπιμο
να προσθέσω ότι αν ο Καθ'ου η αίτηση κλήθηκε ή αν παρουσιά- 40
στηκε οικειοθελώς για υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά, δεν μπο-
ρεί να επηρεάσει με οποιοδήποτε τρόπο τη νομική του θέση σε
σχέση με την Κυπριακή ιθαγένεια.”

Είμαι της γνώμης ότι και σε αυτή την περίπτωση ο αιτητής δεν καλύπτεται από τις πρόνοιες του Περί Ιθαγενείας Νόμου 43/67, δεδομένου ότι με τις σχετικές πρόνοιες του Άρθρου 5(1) παρέχονται δικαιώματα σε πρόσωπα κυπριακής καταγωγής που ερμηνεύονται να σημαίνουν πρόσωπα που γεννήθηκαν στην Κύπρο ενώ ο αιτητής γεννήθηκε στην Αγγλία. Εν πάση περιπτώσει η προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστηρίου στο θέμα αυτό είναι ορθή.

Επομένως οι λόγοι (β), (γ) και (δ), που επικαλείται ο δικηγόρος του αιτητή απορρίπτονται.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό (ε) του δικηγόρου του αιτητή ότι δηλαδή το Δικαστήριο λανθασμένα αποδέχθηκε σαν τεκμήρια έγγραφα τα οποία αποτελούν εξ ακοής μαρτυρία διότι ήσαν έγγραφα τα οποία διεπιστώθη ότι προέκυψαν από ηλεκτρονικούς υπολογιστές χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της νομοθεσίας της Κύπρου και πιο συγκεκριμένα οι πρόνοιες του περί Αποδείξεως Νόμου, η θέση της δικηγόρου της Δημοκρατίας είναι ότι τέτοιος ισχυρισμός δεν έχει αποδειχθεί και εν πάση περιπτώσει ο πρωτόδικος δικαστής κατέληξε ότι οι προϋποθέσεις του Άρθρου 12 του Ν. 95/70 έχουν ικανοποιηθεί. Συμφωνώ με τα επιχειρήματα της κας Λοιζίδου και την κατάληξη του πρωτόδικου δικαστηρίου. Βρίσκω επίσης ανεδαφικό τον ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή αναφορικά με την εγκυρότητα της εξουσιοδότησης του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Τα τελικά συμπεράσματα του πρωτόδικου δικαστηρίου είναι τα ακόλουθα και τα παραθέτω αυτολεξεί:

“α) Ενώπιον μου υπάρχει έγκυρη εξουσιοδότηση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης (Τεκμήριον 2).

β) Η παρούσα αίτηση, διέπεται από το Νόμο 95/70 και όλες οι προϋποθέσεις του Άρθρου 12 του Νόμου εκείνου πληρούνται.

γ) Η έκδοση του Καθ' ου η αίτηση δεν εμποδίζεται με οποιονδήποτε τρόπο εφόσον αυτός ούτε πολίτης της Δημοκρατίας είναι αλλά ούτε και πρόσωπο δικαιούμενο να εγγραφεί σαν πολίτης της Δημοκρατίας, δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας, αποδείχτηκε ότι είναι.

δ) Οι πράξεις για τις οποίες εκδόθηκαν τα προαναφερόμενα εντάλματα σύλληψης εναντίον του Καθ' ου η Αίτηση (οι οποίες περιγράφονται στο Τεκμήριον 4) είναι πράξεις κολά-

σιμες σύμφωνα με το Δίκαιον του Ηνωμένου Βασιλείου και περιπλέον είναι πράξεις κολάσιμες σύμφωνα και με το Κυπριακόν Δίκαιον. Οι πράξεις αυτές περιγράφονται στον κατάλογο των έξι αδικημάτων που επισυνάφθηκε στην εξουσιοδότηση του Υπουργού (Τεκμήριο 2), στον οποίο γίνεται ειδική αναφορά και στα σχετικά Άρθρα του Κυπριακού Ποινικού Κώδικα. Η περιγραφή των αδικημάτων στον προαναφερόμενο κατάλογο αντιστοιχεί, όσον είναι δυνατό, στην περιγραφή των αδικημάτων, σύμφωνα με το Αγγλικό δίκαιο, που φαίνεται στα εντάλματα σύλληψης: Δέστε *Hachem v. Διευθυντή Φυλακών* (1992) 1 Α.Α.Δ. 191. 5 10

Με βάση τα ενώπιόν μου στοιχεία (Τεκμήρια 2 και 4), τα αδικήματα αυτά τιμωρούνται τόσο στο Ηνωμένο Βασίλειο όσο και στην Κύπρο με ανώτατο όριο ποινής φυλάκισης πέραν του ενός έτους. Επομένως είναι αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση. Άρα και το στοιχείον της διπλής (ή αμφιτερόπλευρης) εγκληματικότητας, όπως προνοείται από το Άρθρο 2(1) του Νόμου 95/70, πληρείται. 15

Περιπλέον σημειώνω ότι τα αδικήματα για τα οποία ζητείται η έκδοση του Καθ' ου η αίτηση περιλαμβάνονται και στο Παράρτημα του Νόμου 97/70, δηλαδή στα αδικήματα για τα οποία μπορεί να χωρήσει έκδοση σε καθορισμένες χώρες της Κοινοπολιτείας, δυνάμει του Άρθρου 8 του προαναφερόμενου Νόμου. 20

Κρίνω, ότι στην παρούσα διαδικασία, η οποία διέπεται από το Νόμο 95/70, δεν είναι απαραίτητο να ικανοποιείται το Δικαστήριο για την ενοχή του Καθ' ου η Αίτηση με βάση το κριτήριο του Άρθρου 94 του Κεφ. 155: Δέστε το Άρθρο 2 του Νόμου 97/1990 (του Περί Εκδόσεως Φυγοδικών (Τροποποιητικού) Νόμου του 1990), με το οποίο τροποποιήθηκε το εδάφιο (5) του Άρθρου 9 του νόμου 97/70. Δέστε επίσης *In Re Altieri*, Πολιτική Εφεση 8969, ημερομηνίας 23.7.93 και αίτηση 15/93 για certiorari ημερομηνίας 15.2.93. 25 30

Όμως αν είχα να αποφασίσω αυτό το θέμα, με βάση την ενώπιόν μου μαρτυρία, θα αποφάσιζα, χωρίς ενδοιασμό, ότι στην παρούσα υπόθεση ικανοποιείται και το κριτήριο του Άρθρου 94 του Κεφ. 155 (και επομένως και το Άρθρο 9(5)(α) του βασικού νόμου, 97/70). 35

Για τους λόγους που προσπάθησα να εξηγήσω θεωρώ ότι οι Αιτητές ικανοποίησαν το βάρος της απόδειξης που είχαν σύμφωνα με το νόμο και επομένως ότι η αίτηση για έκδοση του Καθ' ου η αίτηση στο Ηνωμένο Βασίλειο, σε σχέση με τις πράξεις που αναφέρονται στην εξουσιοδότηση προς έναρξη της διαδικασίας, ημερομηνίας 40

νίας 16.8.95, είναι δικαιολογημένη.

5 Κατά συνέπεια διατάσσω την έκδοση του Καθ' ου η Αίτηση στο Ηνωμένο Βασίλειο για τους προαναφερόμενους λόγους και επίσης διατάσσω στο μεταξύ να παραμείνει υπό κράτηση, μέχρι την έκδοσή του."

10 Όπως έχω ήδη αναφέρει, η απόφαση του δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας που επελήφθη της υπόθεσης είναι πλήρως εμπειριστατωμένη και κατά τη γνώμη μου ορθή.

15 Έχω μελετήσει όλες τις εισηγήσεις του δικηγόρου του αιτητή και κατά την κρίση μου καμιά από αυτές δεν μπορεί να ανατρέψει την απόφαση του πρωτόδικου δικαστή. Βρίσκω ότι η αίτηση για διάταγμα Habeas Corpus πρέπει να απορριφθεί και απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.